

Det er at gå for langt at sige, at kvinder går efter et parti med en kvindelig leder, men folk er mere positivt stemt over for ledere af deres eget køn

Karina Kosiara-Pedersen, lektor, KU

Kønspolitik. Venstre og Konservative har det svært med de kvindelige vælgere, som foretrækker rød blok, viser en ny undersøgelse. Den slår fast, at vælgerne har mest sympati for partiledere af deres eget køn.

Løkke og Barfoed mangler kvindetække

Af **Jesper Thobo-Carlsen** // jetc@berlingske og **Chris Kjær Jessen** // chje@berlingske.dk

Mens både Helle Thorning-Schmidt (S), Margrethe Vestager (R) og Pia Kjærsgaard (DF) formår at fange kvindelige og mandlige vælgere, kniber det gevaldigt for statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) og K-leder Lars Barfoed at få fat i kvinderne.

De to regeringsledere kan kun samle opbakning fra henholdsvis 3,8 (K) og 18,9 (V) procent af de kvindelige vælgere, viser en ny undersøgelse, som forskere ved Institut for Statskundskab på Københavns Universitet har udført på baggrund af tal fra TNS Gallup, hvor næsten 7.000 respondenter har deltaget.

At den manglende kvindetække udgør et problem for blå blok viser sig tydeligt, når man kigger nærmere på mænds og kvinders stemmefordeling. Kvindernes Folketing ville hedde 40,9 procent til blå blok og 53,7 til rød blok. Omvendt ville 51,5 procent af mændene stemme på blå blok mod 45,8 til de røde.

Lars Løkke Rasmussen har i en interviewbog skrevet af Berlingskes politiske kommentator Thomas Larsen erkendt, at regeringen er for dårlig til at tale i et sprog, som kvinder forstår, og det er årsagen til, at de offentligt ansatte kvinder i udpræget grad vælger den borgerlige regering fra.

Den erkendelse står man ved i Venstre:

»Det er en myte, som også er blevet næret af, at Villy Søvndal og Helle Thorning siger, at regeringen begår velfærdsmassakre. Vi ved, at for mange kvinder betyder det noget, at der er råd til kernevelværd. Så kommer der til at stå et billede af, at hvis man vil velfærd, så skal man stemme på de røde partier,« siger Venstres politiske ordfører Ellen Trane Nørby.

Mænd vil have økonomi

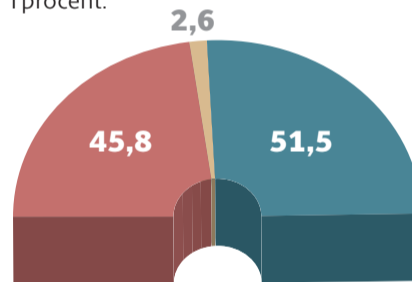
Ifølge professor i statskundskab ved Københavns Universitet og en af ophavsmændene til undersøgelsen, Kasper Møller Hansen, kan det blive et afgørende parameter i den forestående valgkamp, hvorvidt Løkke og Barfoed formår at tiltrække kvinderne. Selv om de to regeringsledere har formået at splitte rød blok om efterlønnen ved at få de Radikale med i et forlig, vil en efterlønsreform ikke nødvendigvis bringe flere kvinder ind i den blå fold. Årsagen er ifølge Kasper Møller Hansen, at kvinder ikke tiltrækkes af såkaldt hård maskulin økonomisk politik i samme grad som mændene.

»Afpudsningen af den liberale profil og skærpelsen af det økonomiske fokus, som Venstre har stået for siden nytårstalen, er et fokus, som appellerer mere til mandlige end

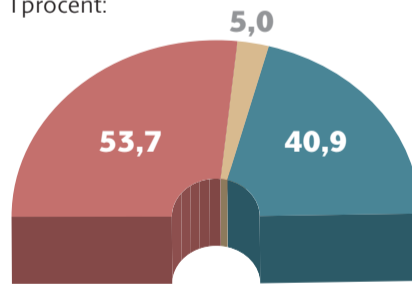
Mændenes Folketing

I procent:

Kvindernes Folketing

I procent:

BERLINGSKE INFOGRAFIK / MALLING

fakta ■

Undersøgelsen

■ Undersøgelsen er gennemført af TNS Gallup for forskerne Kasper Møller Hansen, Karina Kosiara-Pedersen og Rasmus Tue Pedersen, Institut for Statskundskab, Københavns Universitet.

■ 6.897 respondenter mellem 18 og 70 år har svaret i perioden februar 2010 – marts 2011.

■ I den periode lå blå blok samlet omkring to procent lavere i vælgeropbakning end i dag ifølge Berlingskes Barometer, som er et vægtet gennemsnit af de toneangivende målinger.

til kvindelige vælgere. Det er et spørgsmål om, at man skal dække hele paletten. De skal ikke kun tale økonomi, men sørge for at få de bløde emner ind på den politiske dagsorden igen. Det kunne være at smide en luns ud til børnefamilierne og socialpolitikken. Det skal italesættes. Det kan de sagtens gøre, samtidig med at de har den økonomisk liberale profil,« forklarer han.

I undersøgelsen har forskerne også undersøgt vælgerne holdning til partiledere på parametre som troværdighed, oprigtighed og udstråling. Den viser, at kvinderne har mest sympati med Villy Søvndal (SF) og mindst med Lars Barfoed (K), mens mændene også har mest sympati for Villy Søvndal og mindst med Liberal alliances Anders Samuelsen. Selv om man renser for partiforskelle, har vælgerne stadig mest sympati for en partileder af deres eget køn.

»Det her indikerer, at det betyder noget, at kvinder er med. Det er at gå for langt at sige, at kvinder går efter et parti med en kvindelig leder, men folk er mere positivt stemt over for ledere af deres eget køn,« forklarer Karina Kosiara-Pedersen, lektor ved Institut for Statskundskab og også forsker bag undersøgelsen.

Egeninteresser spiller ind

Hun påpeger, at det ikke nødvendigvis vil være en vindssag for blå blok, hvis V og K skifter Løkke og Barfoed ud med kvindelige partiledere:

»Køn er ikke den eneste faktor. Mange kvinder er ansat i den offentlige sektor inden for kernevelværdsydelserne i skoler og på institutioner, og så er det jo klart, at de har en anden oplevelse til hverdag af, hvordan tingene bør fungere. Det er ikke så underligt, at de vælger rød blok frem for blå blok. Så det handler ikke kun om køn, men også om det arbejde, man har.«

Det synspunkt møder opbakning hos Ole Birk Olesen, der er en af Liberal Alliances spidskandidater, og som tidligere har fået ørerne i maskinen for sine analyser af forskellene på mænd og kvinder. Når han skal forklare den politiske forskel på mænd og kvinder, henviser han til Velfærdskommission, der har regnet på, hvad mænd og kvinder koster statskassen i forhold til, hvad de bidrager med. Vores politiske holdninger er i hvert fald delvis formet af egeninteresse, mener han, og kvinder har – i gennemsnit – interesse i høje sociale ydelser.

»Den gennemsnitlige kvinde modtager 2,4 millioner kr. mere af den offentlige sektor, end den gennemsnitlige kvinde bidrager med over et livsforløb. Den gennemsnitlige mand giver